

26-5-940

Pirayeciğim;

Cuma sabahı Ankara'dan hareket ettik. Trene geçirmeye hepsi geldiler. Ankara'da çok eğlenceli vakit geçirdik; yanımda Macide olmasaydı o kadar eğlenemezdim ama şimdi de İstanbul'da olmazdım. Ne ise Mehmet ve Suzan'ı alıp tekrar geleceğim.

Bu mektubumda hep fena havadisler var. Yani biz yokken olan vakalar.. Başlıyorum: Yolculuğumuz güzel geçti trende güzel bir öğle yemeği yedik; Macide malum olduğu vechle pencereden pencereye koştu. Kâh kompartımanımıza geldik kâh restoranda oturduk. Velhasıl etrafı seyrede ede Sapanca'ya geldik. Leman Hanım'a söyle Sapanca'da onun niyetine etrafı iyice seyrettik, bir sepet erik aldık ve hep dua ettim "Allah Leman Hanım'ı memleketine kavuştursun" diye.. Saat sekizde Haydarpaşa'ya vasıl olduk. Sana tuhaf bir şey söyleyeyim: İstanbul'a geliyorum diye içimde zerre kadar sevinç yoktu bilakis çok müteessirdim; üzerime bir mahzunluk çökmüştü. Ne ise eşyaları hamala yükledik bir otomobile atlayıp Macide'nin kapısında soluğu aldık. Mendebur karı o boktan eve geldi de sanki ne oldu... Onu evine bıraktık biz de Erenköy'e o mahut kâşanemize geldik.. -Anneme telefon ettirmiştik enişte bey vasıtasıyla; halbuki telefonda (Vedat Bey hareket etti) demişler annem de; Vedat Ankara'ya geliyor zannetmiş- onun için bizi beklemiyorlarmış.. Otomobilin kornasını çalmaya başladık malum ya Vedat Bey'in cakası... Raşit kapıya çıktı. Eşyaları aldı. Ben bermûtat ön kapıya koştum. Ayşe kadın beni karşıladı. İçeriden annemin sesini duydum. (Ben ona dargınım, hiç beni aramadı bir mektup bile yazmadı) diyordu. Ne ise girdim boynuna sarıldım. Vedat derhal yemek istedi. Ona sofr hazırlandı ben hasır koltuğuma oturdum. Annem başladı anlatmaya. Evvela: Biz gittikten iki gün sonra; annem Misket'e gitmiş oturlurlarken; Şermin gelmiş "Hanımefendi sizdeki Ayşe Hanım'ı geri istiyoruz" demiş. Annem şaşırılmış o esnada da Raşit'i kovmak üzere imiş. Şermin'e demiş ki (Vallahi kızım; ben çocuklara belli etmedim üzülmelerin diye fakat ben yalnız oturmaya korkuyorum başka bir kadın bulayım siz de Ayşe Hanım'ı alın.) Şermin gitmiş annem eve gelmiş Ayşe Hanım'a meseleyi anlatmış. Kadın, Hadiye Hanım'dan çok vicdanlı imiş. Verdiği cevaba hayret ettim köylü deyip geçmemeli. Demiş ki (Kızınız sizi giderken bana emanet etti. Eğer siz beni istemiyorsanız kızınız gelene kadar durur sonra giderim fakat onlara değil başka kapıya.. Onlar merdivenin üst basamağından alt basamağına kadar altın döşeseler ben artık onlara gitmem.) Gördün mü karıyı....

Ertesi gün Hadiye Hanım gelmiş. Teyzem istedi öteki kız durmadı teyzem de ben alil bir kadının tabii bana geri verirler dedi demiş. Ayşe Hanım, Hadiye Hanım'ın yüzüne de aynı sözleri söylemiş o da götüne baka baka gitmiş...

Birkaç gün sonra kaynanam annemi ziyarete gelmiş -babasının hayrına değil herhalde piyango içindir- oturlurken yine Hadiye Hanım gelmiş (Besim Bey'in düğünü var Fifi'nin elbisesini almaya geldim) demiş tabii annem şaşırılmış (ben yerini bilmiyorum) demiş o da cevaben (A ben biliyorum alırım) demiş ve dolabı açıp bizim siyah elbiseyi almış. Kaynanamın da ağzı açık kalmış.. Aradan birkaç gün geçmiş yine gelmiş (Metin'den askerce bir emir aldım Şermin'le ikiniz hazırlanın bir arkadaşımın çayı var oraya götüreceğim diyor, Fifi'den elbise almaya geldim) demiş yine dolabı karıştırmış elbise bulamamış şapka almış göğüslerine çiçek almışlar gitmişler. Şermin de Suzan'ın sarı elbisesini almış... İşleri bitince getirmişler yerlerine asmışlar.. Annem bunları anlatınca o kadar hayret ettim ki kızamadım...

Asıl gelelim mühim meseleye: Paşa bugünlerde çıldırmış inşallah yakında tımarhaneyi boylar. Yaptığı işleri sırasıyla anlatayım da sen de şaş ben de.... Geçen gün Mehmet'e mektup yazmışsın. Dedesi okumak istemiş Mehmet vermemiş içinde Suzan'a ait yerler varmış okutmak istememiş Mehmet'in elinden kapmış Mehmet onun elinden kapmış ve yırtmış hergele herif de Mehmet'e bir iki tokat aşk etmiş... O geçmiş.. Bir gün Mehmet'in arkadaşlarını bahçeden kovmuş "Bir daha buraya gelmeyin" demiş. Tabii Mehmet pek mahcup olmuş arkadaşlarını alıp bizim bahçeye gelmiş.. Şimdi her gün bize gelip "ping pong" oynuyorlar.

Deyyus herifin kıskançlığı malum.. İçerlemiş olacak.. Çarşamba günü annem Adile Hanım'a gitmiş, Refika Hanım da orada imiş konuşuyorlarken pürhiddet Paşa gelmiş evvela Adile Hanım'a çatmış. Adile Hanım eşyalarını tavan arasına kaldırmış elektrik ütüsünü de kaldırmış. Paşanın ütüsüyle ütü yaparken bozmuşlar. Onu tutturmuş Adile Hanım'a söylemediğini bırakmamış derken anneme dönmüş (Ey hanımefendi; Menekşe'ye oğlunu getir üç ev arasında olur demişsiniz.. Oğlunun verem olduğu meydana çıktı şimdi ne yapacaksınız bakalım" demiş. Annem de (Ben size geçen gün de söylemiştim. Ben Menekşe'ye böyle bir söz söylemedim diye.. Böyle yalanlara ne lüzum var) demiş..

Vay efendim sen misin bunu söyleyen. Eline sigara tablasını almış annemin kafasına atmaya.. Adile Hanım Refika Hanım araya girmişler. Herif kudurmuş, hem tablayı kapmış hem de (sen kim oluyorsun bana yalancı diyecek hayvan, eşek, bok karı.. Bırakın bırakın şu tablayı kafasına atayım da gebersin canı çıksın eşek karının) diye söylenmeye başlamış. Refika Hanım annemin eteklerine

sarılmış (Aman o deli olmuş sen ona uyma) diye öpmeye başlamış ve rengi sapsarı olmuş. Adile Hanım (A!... Ayol bu deli oldu eyvahlar olsun hiç böyle görmemiştım) demeye başlamış. Annem tabii hiç cevap vermemiş.. Adile Hanım’la Refika Hanım araya girdiler diye onlara da çatmış (Bok karılar sizinle oturulmaz) diye çıkmış gitmiş...

İşte şekerim. Abdala malum olur derler. İstanbul’a gelmek istemediğimin sebebi meğer bunları işitecekmişim... Maşallah daha kapıdan girerken nelerle karşılaştım. Lanet olsun keşke Çankırı’da kalsaydım..

Bunları anlattıktan sonra annem başladı kendi derdini dökmeye işte efendim ona mektup yazmamışız bizim hakkımızda başkalarının mektuplarından haber alıyormuş. Daha bir sürü laflar. O da geçti.. Hakkı Bey yazılarını istiyormuş daha on beş kâğıt vardı hemen yazmaya oturdum iki kâğıt yazdım Vedat, annem yattılar ben de yattım. Sabah oldu Vedat erkenden hamamı yaktırmış yıkanıp gitti. Ben de kahvaltıdan sonra hamama girdim. Çıktığım zaman Misket’le Mehmet gelmişti. Sarıldık öpüştük. Meğer Mehmet annemle sözleşmişler yıkanmaya gelmiş. Annem onu yıkadı. Ben makine başına oturdum Misket’e kaşığın birini verdim pek memnun oldu. Anneme de verdim. Mehmet gitti biraz sonra karnesi elinde Suzan geldi. Elemeye girmek hakkını kazanmış, salı, çarşamba, perşembe günleri tahrîrî olarak üç dersten elemeye girecek muvaffak olursa bakaloryaya girecekmiş. Ne kadar sürer dedim haziran on beşe kadar sürer dedi. İmtihanlarını bitir sen, ben, Mehmet gidip anneni alalım dedim, gülerek peki dedi. İnşallah üçümüz gelip seni alacağız.. Ben akşama kadar makine yazdım hamdolsun yazıları bitirdim. Çamlıca’ya telefon ettim, Selma ile konuştum adam gönderip yazıları alıracak. Biz yokken Çamlıcalılar bir kere gelebilmişler. Teyzem bizden sonra çok hastalanmış kan gelmiş, ayakları şişmiş doktor arka üstü yatacaksın demiş fakat teyzemin hali malum. Yatmıyormuş. Kadıncağız ayakta can verecek. Çok üzülüyorum. Selma da hastalanmış. Hepsinin çarkı bozulmuş.. Geç vakit Suzan, Emcet’le tekrar geldi. Onlara Çankırı’ya gidişimizi anlattım, epey güldüler.. Onlar gitti Vedat geldi yemek yedik. Vedat her zamanki gibi divanın üzerinde horultuya başladı. Ben daha senin odana girmedim. Hatta salona bile girmedim. Yatak odası ve oturduğumuz oda işte o kadar bir de abdesthaneye gittim. Fena halde meraklanıyorum. Geldiğim akşam ev öyle temizdi ki tarif edemem. Ben geldim yine eski kılığını buldu meğer bütün iş bende imiş. Annem diyor ki (Piraye sen dağıtıyorsun derdi benim de çok gücüne giderdi. Gördün mü kim dağıtıyormuş). Hatun haklı meğer ben dağıtıyormuşum.. Sandık odasını toplamış gazeteleri yerleştirmiş benim yazlık elbiselerimi yıkatmış ütülemiş yerlerine asmış odamı tertemiz yapmış yani odaya benzetmiş. Ama bunları yaparken gelince ya

kavga var yahut da memnun olacak demiş. Kavga etmedim ama annem duymasın pek de memnun olmadım... Gelir gelmez yatak odasını eski kılığına soktum bavullar yerde elbiseler etrafta karmakarışık... Annem abdesthaneyi kezzaplamış tertemiz bal dök yala... Afiyet olsun.

Dün gece Macide telefon etti karı bana fena alıştı daha doğrusu yirmi iki gün bir arada birbirimize fena alıştık yarın muhakkak gel diyor.. Dün ve bugün hava burada berbat. Öyle soğuk ki adeta üşüyoruz. Annem üşürse var hesap et.. Annem bugün idrar topluyor yarın götüreceğim. Vedat'ın dişi ağrıyordu. Dün Nejat'a gitmiş. Bizim uğradığımız gün Nadiye evde imiş. Cereyan yokmuş onun için kapının zili çalmamış, çok üzölmüş.. Dört gözle beni bekliyormuş. Dün Suzan'la Refika Hanım'ın kaşığını da gönderdim. Annem sekiz tane hindi yavrusu çıkartmış Allah afiyet versin odada hep beraber oturuyoruz. Hava soğuk diye bahçeye çıkaramıyor. Bu sabah kalktım kahvaltıdan sonra Vedat'la iskambil oynadık. Mehmet arkadaşlarıyla geldi bahçede öğleye kadar oynadılar...

Macide bugün de telefon etti muhakkak gel diyor. Kendisi mektup almış istirahat edecekmiş. Ankara havadislerini Piraye'ye ben yazacağım sakın sen yazma dedi. Ben de sana İstanbul havadisi yazdım. Misket'i öğle yemeğine çağırdık beraber yedik. Naime, Misket'in borcunu ödemiş, pek seviniyor. Mektubu sana sabahleyin yazmaya başladım tam Hadiye Hanım'ın kısmını yazarken hanımefendi teşrif etmez mi hemen mektubu yok ettim. Meğer Metin önümüzdeki hafta gidecekmiş anneme vedaya gelmişler beni görünce şaşırdı boynuma sarıldı. Yemek vaktine kadar oturdu. Yemeğe Adile Hanım'a gideceklermiş onlar gitti biz de Misket'le âlâ kalkan balığı yedik.. Bak ben ne uzun yazdım. Sen de benim gibi yaz. Noktaları virgülleri rica ederim ihmal etme.. Dün akşam Suzan, anneme yazdığın mektubu getirdi annem pek memnun oldu önüne gelene Piraye bana mektup yazmış dedi. Sık sık yaz da hoşuna gitsin. Bugün de; hep aklım Piraye'de diyor.. Ben şimdi hazırlanıp Macide'ye gideceğim.. Kâğıdın arka tarafına da Vedat yazacakmış. Biz evin kontratını bulamadık senin büfede imiş büfenin anahtarı nerede onu da unuttum kuzum yaz da parayı verdik imza attıramadık. Kadına bir hal olursa ağzımızı poyraza açarız. Gözlerinden öperim.

Fifi

Piraye kardeşim;

İşte İstanbul'a döndük. Fakat bizim evin sensiz neşesi olmadığını da anladık ha.. Hani senin günlerindeki güröltü patırtılar.. Ben Giresun'dan Samsun yoluyla Ankara'ya geldim. Irmak

istasyon[un]da ayrılan Zonguldak'a giden ve sana uğrayan yola uzun uzun baktım. Biletim iki aylık olduğu için muhakkak Çankırı'ya kahveni içmeye geleceğim.. Ankara'da istasyonda beni kabile ile karşıladılar iki gün kaldım cuma günü hep beraber döndük. Dönüş seyahatimizi ber-tafsil Fahamet anlattı.. Acele ile pardösümü ben Ankara'da unuttum gece enişte bey saat iki Allah razı olsun telefonla haber verdi tabii uykumuzdan uyandık.. Bugün Hadiye Hanım Metin'i getirdi gelecek hafta Metin gidiyormuş.. Havadisleri Fifi hep yazmış ben de sana bu hafta içinde Giresun seyahatimi yazarım.. Fakat gelirken maalesef fındık getiremedim.. Bu sefer elime hava verdiler.. Eğer böyle devam eder de seyahatlerden hava ile dönersek vay halimize..

İnebolu'dan Nazım'a kart göndermiştim acaba aldı mı? Ankara'ya geleceğimi (.) iki defa telgraflaştım. İstasyondan inince beni bir alaya tuttular sorma.. İttik yedik ve hayli güldük.. İnşallah yakında hep beraber aynını yaparız. Sevgiler, saygılar, sevgili kardeşim.

Vedat